

otvoreno za roditelje

Učenje u vrtiću

Majka djevojčice Lucije i dječaka Ernesta govori nam o svom doživljaju učenja i razvoja njezine djece. Pored svih onih stručnih i znanstveno utemeljenih radova o važnosti igre za učenje i o učenju kroz istraživanje, dobro je čuti i neposredan roditeljski pristup koji potvrđuje da je učenje proces koji 'zahvaća' sva područja djetetove svakodnevnice.

Sanja Gerovac

Kao roditelj mogu reći da djeca uče kroz gotovo sve aktivnosti u kojima sudjeluju. Svjesna sam da je sve vrlo opširna riječ i da ne govori previše, pa ću navesti neke od aktivnosti koje sam imala na umu. Dijete prve signale iz kojih uči dobiva od svoje majke. Čim se rodi, ono stječe prva iskustva vanjskog svijeta u koji je došlo. Mislim da djeca, baš kao i odrasli, najviše spoznaja dobivaju kroz vlastita iskustva. Smatram da zapravo učimo cijeli život, ali postoji razlika u selekciji informacija i opsegu znanja koje primamo u odnosu na vrijeme predškolske i zrele dobi. Kao djeca smo vrlo fleksibilni i upijamo obilje informacija, a u odrasloj dobi gubimo tu fleksibilnost i puno smo zatvoreniji za prihvaćanje novih spoznaja. Kad se dijete rodi, ono prva iskustva okoline doživljava svojim osjetilima: mirisom, okusom, dodirom, intuitivnim osjećajem prema osobama koje mu poklanjaju pažnju. Mislim da je ovo iskustvo jedno

Ernest (dječak s povezom) u igri s prijateljima

od ključnih životnih iskustava, najdragocjenije za dijete i majku. Od tog doba pa tijekom najranijeg djetinjstva, dijete najviše uči kroz svoju povezanost s majkom. Ono majku naprosto osjeća, a putem intuicije upija dojmove iz svijeta koji ga okružuje. Zanimljivo je promatrati kako pamti i negdje u mozgu bilježi obrasce ponašanja koji kasnije postaju dio njegova karaktera. Uz svoju sam djecu 'provjerila' uvjerenje da je svako dijete drukčije i da stvari prihvaća i doživljava na drukčiji način. Svako dijete uči na sebi svojstven i specifičan način, no i to ga čini posebnim, prekrasnim i savršenim. I mi roditelji smo različiti i različito odgajamo djecu. Jednako tako, specifične odgojne stilove imaju i odgajatelji, učitelji i ostali koji sudjeluju u djetetovom odgoju. Sretna sam jer su moji Lucija i Ernest rođeni u vremenu u kojem smo stekli dovoljno iskustva i znanja kako bismo ih mogli voditi na putu odrastanja u

plemenite osobe. Vjerujem da poslije roditelja najvažniju ulogu na tom putu imaju odgajatelji i učitelji. Sretna sam i zbog toga što moja djeca u vrtiću imaju 'tete' koje se neizmerno trude kako bi sve svoje znanje, iskustvo i temeljne ljudske vrijednosti prenijele djeci na način primjeren njihovoj dobi.

Naravno, osim ljubavi, truda i volje za primjerenim odgojem djece, mislim da odgajateljice moje djece imaju i dovoljno znanja. Upravo su me one poučile da djeca uče kroz sve vidove kreativnosti. Uče kroz govor, čitanje slikovnica, pričanje priča, izmišljanje priča. Uče crtajući, slikajući, modelirajući i općenito kroz razvijanje svih vrsta likovnosti. Uče plešući, slušajući glazbu, pjevajući, glumeći. Razvijanje osjećaja za sve vidove umjetnosti je jako bitno. Opet ponavljam - bitno je doista sve jer djeca uče svakodnevno, u svakom trenutku, kroz svaki susret, kroz sve što ih okružuje.